

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Marka Doležala a soudkyň Mgr. Lucie Jackwerthové a JUDr. Blanky Trávníkové v právní věci žalobkyně **PROJEKT FREE s.r.o.**, IČ: 28967542, se sídlem Praha 4 - Michle, Adamovská 1064/7, PSČ 140 00, zastoupené Mgr. Danielem Slavíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Haštalská 791/9, proti žalované **Czech Logistic Alliance (CZ)**, IČ: 28386892, se sídlem Praha 6 - Vokovice, Na dlouhém lánu 508/41, PSČ 160 00, zastoupené Mgr. Ing. Petrou Fifkovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Karlovo nám. 17, **o zaplacení 1.908,- EUR s příslušenstvím**, o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 10.9.2013, č.j. 28 C 103/2012-75,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se v I. a III. výrocích zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 1.908,- EUR do tří dnů od právní moci rozsudku (I. výrok), zamítl žalobu, aby byla žalovaná povinna zaplatit úrok z prodlení z částky 1.908,- EUR od 18.10.2011 do zaplacení (II. výrok), a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 26.834,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně (III. výrok).

V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně uvedl, že se žalobkyně domáhala zaplacení žalované částky na základě smlouvy o přepravě, která vznikla objednávkou č. CLA 1230CZ a podle které uskutečnila žalobkyně pro žalovanou řádnou přepravu zboží z místa nakládky CIUR s.r.o., Pražská ul., Brandýs nad Labem, do místa vykládky Excel Industries Limited, Maerdy Industrial Estate, Rhymney, NP 22 5PY, Gwent, Velká Británie. Tímto žalobkyně splnila řádně a včas veškeré své závazky plynoucí z titulu smlouvy o přepravě, což doložila nákladním listem. Smluvenou cenu za přepravu ve výši 1.908,- EUR žalobkyně vyúčtovala žalované fakturou č. 220110223 ze dne 18.8.2011 se splatností dne 17.10.2011. Žalovaná vyúčtovanou cenu nezaplatila, ačkoliv byla k úhradě několikrát vyzvána.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že nárok žalobkyně neuznává. Poukazovala na nesoulad mezi objednávkou založenou žalobkyní do soudního spisu a objednávkou s totožným obsahem evidovanou v účetnictví žalované. V té je totiž jako přepravce uvedena společnost EWALS CARGO CARE, spol. s r.o., se sídlem Prosecká 851/64, Praha 9, IČO: 16189019, která objednanou přepravu pro žalovanou skutečně provedla a které žalovaná za uskutečněnou přepravu na základě vystavené faktury č. 5104547 ze dne 1.9.2012 vyúčtovanou částku zcela uhradila. Dále žalovaná uvedla, že nebyla s předmětnou fakturou

seznámena, neboť tato jí nebyla řádně doručena, kromě toho faktura v rozporu s § 11 písm. f) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, neobsahuje podpisový záznam podle § 33a odst. 4 osoby odpovědné za účetní případ a podpisový záznam osoby odpovědné za jeho vyúčtování. Žalovaná považuje žalobu za předčasně podanou, lhůta splatnosti zatím nepočala běžet, žalobkyně neunesla břemeno tvrzení ani důkazní břemeno. Žalobkyně nefiguruje ani na mezinárodním nákladním listu, kde je jako dopravce uvedena společnost DST s.r.o., se sídlem Modrá 53, Jílové u Děčína. Žalobkyně přijetím objednávky akceptovala podmínky v ní uvedené, mezi nimiž je zákaz subdodávky přepravy dalším dopravcem. Rovněž tvrzení, že faktura byla doručena, a prokazování dodejkou je nutno odmítnout, protože z této dodejky vyplývá, že poštovní zásilku převzal pan P. Zdeněk, souseď, nikoliv osoba oprávněná jednat za žalovanou. Navíc dodejka nenese označení dokumentu např. slovy faktura, aby bylo možné určit obsah předmětné poštovní zásilky. Nelze tak určit obsah zásilky ani osud po jejím převzetí panem P.. Ze všech uvedených důvodů žalovaná navrhlá, aby byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

Z důkazů předložených žalobkyní soud prvního stupně zjistil následující: Z objednávky č. CLA 1230CZ ze dne 1.8.2011 vydané žalovanou pro dopravce (Haulier) Projekt Free, Adamovská 1064/7, Praha 4, cena 1.590 EUR, s datem vyzvednutí 2.8.2011 do 9:00 hodin u CIUR s.r.o, Pražská ul., Brandýs nad Labem, datum dodání 4.8.2011 do 16:00 hodin u Excel Industries Ltd., Maerdy Industrial Estate, Rhymney, Gwent, NP 22 5PY, zboží 24 palet, trhaný papír, podepsaný Petr K.. Z mezinárodního nákladního listu (CMR) č. 011312 ze dne 2.8.2011 soud prvního stupně zjistil, že zboží 24 palet granulí od odesílatele CIUR, a.s., Malé náměstí 142/3, Praha 1, bylo příjemci Excel Industries Ltd. dodáno dopravcem DST, s.r.o., Modrá č. 53, Jílové u Děčína, uvedena jsou vozidla 5U94178 a xxx, přívěsy 5U94994 a xxx. Z faktury č. 20114580 vydané společností DST, s.r.o, Modrá 53, Jílové u Děčína, pro odběratele Radonice Point, s.r.o., Hroznová 495/6, ze dne 9.8.2011, za dopravné ve dnech 2.8. – 4.8.2011 z Brandýsa nad Labem do Gwentu vozidlem 5U94178 s přívěsem 5U94994 na částku 2.220,- EUR, že doprava byla vyúčtována dopravcem. Ze závazné objednávky přepravy, smlouvy o přepravě R 94/00680 vydané společností Radonice Point, s.r.o., Hroznová 495/6, Praha, že přeprava byla objednána z CIUR s.r.o. s datem nakládky 2.8.2011, kodem nakládky 012023 a vykládkou dne 4.8.2011 v 16:00 hod. v Estate Industrial Ltd. za cenu 1.850,- EUR plus DPH. Dále soud prvního stupně z internetové korespondence zjistil, že Petr K. dne 1.8.2011 v 15:37 hod požádal o potvrzení objednávky Vlastislava K. z Projekt Free a v 16:00 hod. Vlastislav K. tuto objednávku potvrdil. Dále soud prvního stupně zjistil, že žalobkyně vydala fakturu č. 220110223 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 4.8.2011, s datem vystavení 8.8.2011 a s datem splatnosti 17.10.2011 za provedenou přepravu vozidlem 5U94178 a 5U94994 z Brandýsa nad Labem do Velké Británie, Gwentu, na částku 1.908,- EUR.

Z důkazů předložených žalovanou soud prvního stupně zjistil, že dne 2.8.2011 žalovaná objednala objednávkou č. CLA 1230CZ přepravu ze společnosti CIUR s.r.o, Pražská ul., Brandýs nad Labem, do Gwentu s datem nakládky 3.8.2011 – 7:00 hod. a s datem vykládky 5.8.2011 – do 11:00 hod., a to 24 palet drceného papíru u společnosti EWALS Cargo Care s.r.o., že fakturou č. 5104547 vydanou společností EWALS Cargo Care s.r.o. byla žalované vyúčtována za dopravu od 2.8. do 4.8.2011 na základě objednávky 1230 CZ z Brandýsa nad Labem do Gwentu vozidlem 4P47606 s přívěsem CCE 6474 částka 61.560,- Kč s datem uskutečnění zdanitelného plnění 4.8.2011 a splatností 31.10.2011 Z mezinárodního přepravního listu (CMR č. CZ0029866) soud prvního stupně zjistil, že dopravce DHW Pro s.r.o, Plzeň, provedl dopravu pro dalšího dopravce EWALS Cargo Care s.r.o. od odesílatele CIUR a.s., Praha 1, pro dodavatele Excel Industries Ltd., Rhymney

Gwent, a to 24 palet s datem dodání 3.8.2011 vozidlem 4P49606 s přívěsem CCB 6475. Z výpisu z účtu žalované u HSBC soud prvního stupně zjistil, že částka 61.560,- Kč byla dne 30.11.2011 zaplacená společnosti EWALS Cargo Care s.r.o. Ze Záznamu o výkonu vozidla v zahraniční přepravě společnosti DST s.r.o., Modrá, Jílové u Děčína, soud prvního stupně zjistil, že dne 2.8.2011 vyjelo vozidlo z místa Libouchec, dne 4.8.2011 v 10:00 hod. dojelo do Rhymney, a to automobil xxx a přívěs xxx, řidiči H. a H.. Z výpovědi svědka Ing. Jana K., jednatele společnosti DST s.r.o., Modrá, soud prvního stupně zjistil, že společnost se k zakázce dostala prostřednictvím databanky RAAL, objednávku dostali e-mailem od společnosti Radonice Point. Zboží naložili v Brandýse nad Labem a vezli ho do Jižního Walesu, data nakládky a vykládky korespondují s dokumentací, která je ve spisu. Nikdy neprováděli dopravu pro společnost Czech Alliance. Nesrovnalosti v registračních značkách vozidel provádějících dopravu vysvětloval tak, že původně mělo jet označené vozidlo 5U94178 s přívěsem 5U94994, ale z nějakých důvodů jelo vozidlo s přívěsem, které je na mezinárodním přepravním listu uvedeno ve druhém řádku, na faktuře však nedopatřením bylo uvedeno vozidlo původní tak, jak bylo původně plánováno. Toto odůvodňoval nesrovnalostí a nepořádkem ve vlastních dokladech.

Provedeným dokazováním dospěl soud prvního stupně ke skutkovému závěru, že žalobkyně uzavřela dne 1.8.2011 se žalovanou smlouvu o přepravě na přepravu 24 palet drceného papíru ze společnosti CIUR s.r.o., v Brandýse nad Labem, do společnosti EXCEL Industrie Ltd., Maerdy Industrial Estate, Rhymney, Gwent, Velká Británie, s tím, že nakládka bude provedena dne 2.8.2011 do 9:00 hodin a vykládka dne 4.8.2011 do 16:00 hodin. Žalobkyně přepravu zadala společnosti Radonice Point, a.s., která zveřejnila na webových stránkách na serveru RALL objednávku na tuto dopravu a poté uzavřela smlouvu s dopravcem DST s.r.o., Modrá 53. Tato společnost dopravu provedla vozem xxx s přívěsem xxx řidiči .H. a H., kteří dne 2.8.2011 v 15:00 hod. vyjeli z obce Libouchec a dne 4.8. 2011 v 10:00 hod. dorazili do Rhymney Gwent ve Velké Británii, kde zboží předali, což je potvrzeno na mezinárodním nákladním listu č. 011312. Tuto dopravu poté vyúčtovali společnosti Radonice Point s.r.o. částkou 2.220,- EUR za dopravu provedenou vozidly, která měla původně dopravu provést. Žalobkyně poté částku v souladu s objednávkou, tedy smlouvou, vyúčtovala žalované, a to částkou 1.908,- EUR, když na faktuře uvedla vozidlo 5U94178 s přívěsem 5U94994, to je vozidlo, které mělo původně přepravu provést. Pokud se jedná o tvrzení žalované, že přepravu objednala u společnosti EWALS Cargo Care, spol. s r.o. stejnou objednávkou a tato společnost dopravu provedla, toto tvrzení nebylo zpochybnováno, neboť doprava touto společností byla rovněž provedena. V objednávce je však uveden datum nakládky 3.8.2011 a datum vykládky 5.8.2011. V mezinárodním nákladním listu je uveden den vystavení 3.8.2011, na faktuře společnosti EWALS Cargo Care je uvedený datum přepravy od 2.8. do 4.8.2011 vozidlem 4P47604 a přívěsem CCE 6475, což odpovídá mezinárodnímu nákladnímu listu. Podle názoru soudu prvního stupně se tedy jedná o jiný smluvní vztah, který byl řádně uskutečněn a byl řádně zaplacen. To, že objednávky, které žalovaná vydala, mají stejná čísla, je nutno přičíst k tíži žalované, nikoliv k tíži žalobkyně, která prokázala, že dopravu provedla prostřednictvím dalších osob. Pokud se jedná o tvrzení žalované, že v objednávce bylo uvedeno, že žalobkyně nesmí provést dopravu prostřednictvím třetí osoby, zde je nutno uvést, že stejně tak v objednávce, na základě které provedla přepravu společnost EWALS Cargo Care, je na stejném tiskopise uvedená stejná podmínka a tato přeprava byla pro žalovanou na základě objednávky posléze provedena třetí společností DHV, spol. s r.o., Plzeň.

Po zhodnocení všech provedených důkazů podle § 132 o.s.ř. dospěl soud prvního stupně k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 610 a následujících obchodního zákoníku se

smlouvou o přepravě věci dopravce zavazuje odesílateli, že přepraví věci z určitého místa (místo odeslání) do určitého jiného místa (místo určení) a odesílatel se zavazuje mu úplatu (přepravné). Žalobkyně přepravu provedla, má tedy nárok na přepravné a žalovaná přepravu neuhradila, i když se žalobkyní dlouhodobě spolupracovala. Pokud se jedná o úrok z prodlení, žalobkyně neprokázala, že by daňový doklad řádně doručila žalované, proto měl soud prvního stupně za to, že žalovaná se do prodlení s úhradou faktury nedostala, a úrok z prodlení žalobkyní nepřiznal.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud prvního stupně odůvodnil § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Náklady sestávají z odměny advokáta stanovené podle § 6 a 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za šest úkonů právní služby po 3.060,- Kč (z punkta 48.758,94 Kč - převzetí věci, sepsání žaloby, sepsání replik, účast na jednání dne 2.4.2013, 23.4.2013, 10.9.2013), z hotových výdajů podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve formě šesti režijních paušálů po 300,- Kč, z 21 % DPH ve výši 4.233,60 Kč a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.440,- Kč.

Proti rozsudku soudu prvního stupně, a to proti I. a III. výrokům, podala žalovaná včasné a přípustné odvolání. Uvedla v něm, že soud prvního stupně dospěl k závěru, že mezi účastnicemi byla uzavřena smlouva o přepravě, ačkoli žalobkyně neprokázala objednání této přepravy žalovanou. Žalovaná přepravu objednala u jiného subjektu, a to u společnosti EWALS Cargo Care, spol. s.r.o., a tomuto subjektu tuto přepravu také zaplatila. Žalobkyně přes poučení soudu prvního stupně nedoložila řádnou objednávku. Ve spisu je pouze objednávka, která je podepsána žalobkyní, nikoli žalovanou. Žalobkyně do spisu založila e-mailovou komunikaci, která se však týká zcela odlišné objednávky, na což žalovaná poukazovala v průběhu dokazování. Soud prvního stupně dal k tíži žalované, že žalobkyně nepředložila řádnou objednávku, čímž přenesl důkazní břemeno na žalovanou. I za předpokladu, že by skutečně došlo ke vzniku závazkového vztahu mezi účastnicemi, žalobkyně nebyla oprávněna postoupit přepravu dalšímu subjektu, neboť to objednávka zcela jasně vylučovala. Jde přitom o takový nedostatek, který by sám o sobě stačil k zamítnutí žaloby, soud prvního stupně však k této závažné okolnosti nepřihlédl. Z výslechu svědka před soudem prvního stupně bylo zjištěno, že svědek provedl přepravu pro zcela jiný subjekt a ve vztahu k předmětu sporu je tento výsledek zcela bezcenný. V dokladech nesouhlasí čísla vozidel, ale přesto soud prvního stupně dovedl, že objednávka byla uzavřena a řádně provedena. U žalobkyně v jejích dokladech sice nesejí žádné číslo, soud prvního stupně přesto uvedl, že nepořádek je na straně žalované, že žalovaná uvedla dvakrát stejné číslo objednávky, což je však pouze nepodložený dojem soudu prvního stupně, pro který není opora v dokazování. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že se žaloba zamítá.

Žalobkyně se ve vyjádření k odvolání ztotožnila se závěry soudu prvního stupně. Žalobkyně má za to, že doložila vztah mezi ní a dopravcem, tj. společností D.S.T., s.r.o., když tento vznikl tak, že žalobkyně postoupila přepravu společnosti RADONICE POINT s.r.o., vysvětlila také postup vzniku předmětné objednávky, kdy tato vzešla od pracovníka žalované pana Petra K.. Žalobkyně také doložila pochybení na straně žalované, kdy došlo k uvedení svou stejných čísel objednávek, které ovšem byly rozdílné, o čemž ostatně svědčí i nákladní listy k provedené přepravě, z nichž je zřejmé, že šlo o odlišná vozidla a že byly provedeny dohromady dvě přepravy v odlišných termínech. V podrobnostech žalobkyně odkázala na svá předchozí písemná podání. Dokazování provedené soudem prvního stupně žalobkyně považuje za správné a úplné. Žalobkyně proto navrhla, aby odvolací soud odvolání žalované jako nedůvodné zamítl.

Podle Čl. II odst. 2. zákona č. 293/2013 Sb. pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. před 1.1.2014) se použije zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jelikož odvolací řízení bylo zahájeno před 1.1.2014, postupoval odvolací soud podle procesní úpravy účinné do 31.12.2013. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a násl. o.s.ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné. Níže citované právní předpisy odvolací soud aplikoval v souladu s § 3028 odst. 3 větou první zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, podle které se právní poměry vzniklé před 1.1.2014, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených před 1.1.2014, řídí dosavadními právními předpisy.

Odvolací soud nejprve posuzoval, zda soud prvního stupně při odůvodnění napadeného rozsudku postupoval v souladu s § 157 odst. 2 o.s.ř. Podle tohoto ustanovení soud v odůvodnění rozsudku uvede, čeho se žalobce (navrhovatel) domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce; není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy. Soud dbá o to, aby odůvodnění rozsudku bylo přesvědčivé. Porušení § 157 odst. 2 o.s.ř. soudem prvního stupně činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 32 Odo 1091/2006, 32 Cdo 1192/2008, 32 Cdo 366/2009).

Odvolací soud v tomto případě dospěl k závěru, že soud prvního stupně citované ustanovení § 157 odst. 2 o.s.ř. porušil, neboť odůvodnění napadeného rozsudku náležitosti stanovené citovaným ustanovením postrádá. Soud prvního stupně v odůvodnění uvedl výčet jednotlivých důkazů, jež provedl, a svoje skutkové závěry, neuvedl však, jak tyto důkazy hodnotil, kterými z provedených důkazů má tyto skutkové závěry prokázány a jakým způsobem k těmto závěrům dospěl.

V projednávané věci je předmětem řízení nárok žalobkyně na zaplacení ceny za přepravu zboží z místa nakládky CIUR s.r.o., Pražská ul., Brandýs nad Labem, do místa vykládky Excel Industries Limited, Maerdy Industrial Estate, Rhymney, NP 22 5PY, Gwent, Velká Británie, a žaloba je založena na tvrzení, že žalobkyně tuto přepravu uskutečnila na základě objednávky žalované č. CLA 1230CZ.

Soud prvního stupně svůj vyhovující výrok založil na skutkovém závěru, že žalobkyně uzavřela dne 1.8.2011 se žalovanou smlouvu o přepravě, z odůvodnění jeho rozsudku však nelze seznat, jak k tomuto závěru dospěl. Z obsahu spisu se sice podává, že soud prvního stupně provedl důkaz objednávkou č. CLA 1230CZ založenou žalobkyní do spisu a tuto listinu uvádí ve výčtu provedených důkazů též v odůvodnění svého rozsudku, není však zřejmé, jak tento důkaz hodnotil, zejména jak se vypořádal s námitkami vznesenými proti tomuto důkazu žalovanou. Žalovaná totiž tuto soukromou listinu zpochybnila a uvedla, že neví, kdo je Petr K., jehož jméno je na objednávce uvedeno, a rovněž poukazovala na to, že na objednávce není podpis této osoby. Soud prvního stupně však k těmto skutečnostem neučinil žádná skutková zjištění ani je právně neposoudil, ačkoli se jedná o skutečnosti právně významné. Žalovaná je právnickou osobou, a tudíž jedná statutárním orgánem nebo za ni jedná zástupce, jehož oprávnění jednat za podnikatele může vyplývat ze zákona nebo z dohody o plné moci (viz § 13 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve

znění platném a účinném do 31.12.2013, a § 31 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění platném a účinném do 31.12.2013). Pouze v případě, že je právní úkon učiněn některou z těchto osob, případně pokud jej právnická osoba dodatečně schválí, je tímto úkonem vázána. Soud prvního stupně však tuto okolnost nijak nevyjasnil.

Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně rovněž nevyplývá, jakým způsobem měla žalovaná nabídku žalobkyně na provedení přepravy přijmout. Akceptace návrhu je přitom podmínkou uzavření smlouvy (§ 43c a násl. občanského zákoníku). Soud prvního stupně sice ve výčtu provedených důkazů cituje i korespondenci, z níž zjistil, že Petr K. dne 1.8.2011 v 15:37 hod. požádal o potvrzení objednávky Vlastislava K. z Projekt Free a v 16:00 hod. Vlastislav K. tuto objednávku potvrdil, avšak i v tomto případě chybí hodnocení tohoto důkazu a není zřejmé, zda právě z tohoto důkazu soud prvního stupně vycházel při formulaci závěru o skutkovém stavu. Soud prvního stupně se nijak nevypořádal s námitkou žalované, že tato korespondence se týká jiné objednávky (CLA1232CZ), zejména nezjišťoval, zda mezi účastnicemi byl v předmětné době realizován pouze tento jeden obchodní případ, či zda jich bylo více, a pokud ano, ke kterému konkrétnímu případu se předmětná korespondence vztahuje. Není-li tato skutečnost jednoznačně patrná ze samotného obsahu korespondence, je třeba vzít v úvahu vůli a úmysl jednajících osob, které je možné zjistit jejich výsledkem (viz obdobně např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 1241/2011). Vůli a úmysl jednajících osob však soud prvního stupně nezjišťoval.

Teprve poté, bude-li najisto postaveno, že na základě projevu vůle stran došlo k uzavření smlouvy, bude možné ji právně hodnotit. Smlouva o přepravě věci je jako smluvní typ upravena v § 610 a násl. obchodního zákoníku, avšak podle § 756 obchodního zákoníku se ustanovení tohoto zákona použijí jen tehdy, pokud mezinárodní smlouva, která je pro Českou republiku závazná a která byla uveřejněna ve Sbírce zákonů, neobsahuje odlišnou úpravu. V případě mezinárodní silniční přepravy, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR), je třeba na vztah smluvních stran aplikovat Úmluvu CMR uveřejněnou ve Sbírce zákonů pod. č. 11/1975 Sb. Tam, kde tato úmluva právní úpravu postrádá, řídí se vztah smluvních stran i příslušnými ustanoveními obchodního zákoníku. Předpoklady pro aplikaci Úmluvy CMR však soud prvního stupně nezvažoval.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, rozsudek soudu prvního stupně neobsahuje náležitosti požadované § 157 odst. 2 o.s.ř. a absence těchto náležitostí pak činí napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Tato skutečnost je již sama o sobě důvodem ke zrušení rozsudku odvolacím soudem a k vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Cdo 2948/2009). S ohledem na výše uvedené, aniž by se zabýval skutkovými námitkami, které žalovaná uvedla v odvolání, odvolací soud podle § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V souladu s § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř. tak učinil bez jednání.

V dalším řízení bude na soudu prvního stupně, aby nejprve vyjasnil, zda Petr K. byl osobou oprávněnou jednat za žalovanou společnost, a dospěje-li ke kladnému závěru, bude se dále zabývat tím, zda jmenovaný objednal u žalobkyně přepravu pod č. objednávky CLA 1230CZ, co konkrétně bylo předmětem této objednávky a jakým způsobem žalobkyně tuto objednávku přijala. Bude-li zjištěno, že mezi účastnicemi byla uzavřena smlouva o přepravě

věci, bude soud prvního stupně dále posuzovat, zda jsou v projednávané věci splněny předpoklady pro aplikaci Úmluvy CMR, zda žalobkyně své smluvní povinnosti splnila, a zda jí tak vznikl nárok na přepravné v požadované výši. V novém rozhodnutí, jímž bude řízení skončeno, soud prvního stupně rozhodne i o náhradě nákladů odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže toto usnesení závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení u soudu prvního stupně.

V Praze dne 2. září 2014

JUDr. Marek Doležal, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Hradecká